ДОСЛІДЖЕННЯ НЕРВОВОЇ СИСТЕМИ В XVIII ст. І ПЕРЕХІД ДО ПОНЯТТЯ ПСИХІКИ ЯК ФУНКЦІЙ МОЗКУ

Тарасенко Л.О., *студ. гр. ЛС-105*

XVIIIст. – переломний момент в розумінні функцій головного мозку. Перші уявлення про рефлекторний принцип нервової системи людини Р. Декарт. Аналогія між дією штучних механізмів і діяльністю головного мозку. Розвиток теорій темпераменту зв'язаної з деякими властивостями нервової системи.

А. Галлер – засновник експериментальної фізіології. Ввів важливі для психології поняття збудливості і чутливості.

І. П. Павлов встановив і експериментально довів ,що фізіологічною основою темпераменту є сукупність властивостей нервових процесів.

Й. Г. Прохазка розвинув новаторську концепцію про зумовленість психічних функцій людини діяльністю ЦНС.

Ч. Белл довів що нервовий стовбур складається з двох різних структур зв'язаних між собою, в якій виділив волокна, що приводять до дії м'язовий апарат.

Ф. Мажанді експериментально довів, що передні кінці підкіркових нервових центрів – еферентні(рухові), а задні – аферентні(чутливі).

І. Сєченов довів, що всі акти свідомої і несвідомої діяльності психіки по своїй природі є рефлексами.

Ф. Енгельс довів, що свідомість і мислення являються продуктами матеріального тілесного органу – мозку.

Зв'язок психічних функцій з мозком чітко виявляється при вогнищевих ураженнях головного мозку.

Наук. кер. - Барвінський А.О., *к. псих. н., доцент СумДУ*